

نەى ھەسود نەكەى ھەسودى بەرى
بەو ھەسودىيە خۆت ئەناو بەرى
ھەسودى لابه خويەكى پيسە
گەر بەریش بگریت كرمۆل و سيسە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين , والصلاة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ثم أما بعد:

برای به‌پریم-خوایریمویمان بکات بو گویراپه‌لی خوئی- ریگم بده له‌گه‌لت بدویم دهرباره‌ی نه‌خوشیه‌ک له‌نه‌خوشیه ترسناکه‌کانی دل، که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌لاکانه، وه ریگه‌ی هه‌موو ناخوشیه‌کانه، وه هه‌لگیرسیینه‌ری ئاگری ر‌قوکینه‌یه، وه یه‌کیکه له‌سیفه‌ته ناشرینه‌کان، که به‌هویه‌وه چه‌ندین هاوه‌ل لیک جیابونه‌وه و خوشه‌ویستان لیک دابران.

ئه‌ویش نه‌خوشی (حسد)ه واتا سه‌سودی و ئیره‌یی بردن به‌یه‌کتیری، که یه‌که‌م هوکاری سه‌ریچی کردنی خوای گه‌وره بووه. هه‌ر به‌و هویه‌وه ئیبلیس سوژده‌ی نه‌برد بو ئاده‌م و گوتی: (خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ)^(۱) (منت له‌ئاگر دروس کرد، ئه‌وت له‌حه‌ری ساز داوه.) وه به‌هوی سه‌سودیه‌وه "قابیل" ی کورپی ئاده‌م(عَلَيْهِ السَّلَام) "هابیل" ی برای خوئی کوشت.

پیناسه‌ی ئیره‌یی: چه‌زکردن به‌له‌ناوچونی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که خوای گه‌وره داویتی به‌که‌سیانی تر. (ابن تیمیه) ده‌فه‌رمویت: ("الحَسَدُ " مَرَضٌ مِنْ أَمْرَاضِ النَّفْسِ وَهُوَ مَرَضٌ غَالِبٌ فَلَا يَخْلُصُ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنَ النَّاسِ وَهَذَا يُقَالُ: مَا خَلَا جَسَدٌ مِنْ حَسَدٍ لَكِنَّ اللَّيْمَ يُبْدِيهِ وَالْكَرِيمَ يُخْفِيهِ.)

واته: سه‌سودی یه‌کیکه له‌نه‌خوشیه‌کانی دل، که زوور بلاوه و که‌م که‌س ده‌توانیت لئی دهریازیبت، بویه گوتراوه: هیچ لاشه‌یه‌ک نییه که ئه‌و نه‌خوشیه‌ی تیدا نه‌بیت، به‌لام ناپاک ئاشکرای ده‌کات و به‌په‌وشت ده‌یشاریته‌وه.

برا و خوشکانی به‌پریم: بزنان که ئه‌و خویره‌وشته ناشرینه له‌هیچ که‌سیکدا نابیت ته‌نها که‌سه نه‌فس نزمه‌کان نه‌بیت، چونکه تاوانی ئه‌و که‌سه‌ی که سه‌سودیه‌که‌ی پی ده‌بات ته‌نها ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ناز و نیعمه‌تی پزاندوو به‌سه‌ریدا و هیچی تر.

(أبو الليثی سمرقندی) ده‌فه‌رمویت: که‌سی سه‌سود پینج سزا ده‌دریت هه‌ر پیش ئه‌وه‌ی سه‌سودیه‌که‌ی بگات به‌که‌سی به‌رامبه‌ری:

یه‌که‌م: خه‌فته باریه‌کی هه‌میشه‌یی و نه‌براو.

دووهم: ناره‌ه‌تیه‌ک که له‌و دنیا پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رناگریت.

سییه‌م: سه‌رزه‌نشتردنیک که سوپاس ناکریت له‌سه‌ری.

چوارهم: توپه‌یی په‌روه‌ردگار.

پینجه‌م: ده‌رگای سه‌رکه‌وتنی خوایی لیداده‌خریت، په‌نا به‌خو.

أَلَا قُلْ لِمَنْ كَانَ لِي حَاسِدًا *** أَتَدْرِي عَلَىٰ مَنْ أَسَاتِ الْأَدَبِ
 أَسَاتِ عَلَى اللَّهِ فِي حُكْمِهِ *** لِأَنَّكَ لَمْ تَرْضَ مَا قَدْ وَهَبَ
 فَجَارَكَ رَبِّي بِأَنْ زَادَنِي *** وَسَدَّ عَلَيْكَ وُجُوهَ الطَّلَبِ
 ئەى ئەو كەسەى كە حەسودى دەبەى
 دەزانى بەرامبەر كى بى ئەدەبى دەكەى
 پەخنە لە دانایى پەر وەردگار دەگرى
 چونكە پازى نیت بەوہى كە بەخشى
 بۆیە پاداشتت تەنھا ئەوہ بوو
 رزقى تۆ بەسەترا و رزقى ئەو زیاد بوو

هەربۆیە پیغەمبەرمان (ﷺ) قەدەغەى کردووہ لیمان كە حەسودى بەرین بەیەكترى وەك
 فەرمویەتى: (لَا تَحَاسِدُوا)^(۲) واتە حەسودى بەیەكترى مەبەن، ھەر وەھا ئاگاداریشى کردوینەتەوہ لى و
 فەرمویەتى: (إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ).^(۳)
 واتە: ئاگادارى حەسودى بن، چونكە حەسودى بردن بەیەكتر کردوہ چاكەكان دەخوات ھەر وەك
 چۆن ئاگر دار دەخوات.

وہ (ابن القيم) فەرمویەتى: (وأصل الحسد هو بغض نعمة الله على المحسود وتمني زوالها فالحاسد عدو النعم
 وهذا الشر هو من نفس الحاسد وطبعها ليس هو شيئاً اكتسبه من غيرها بل هو من خبثها وشرها).
 واتە: لە بنەپەتدا حەسودى رقیبۆنەوہى ناز و نیعمەتى خوایە بەسەر بەرامبەرەكەیەوہ، وە
 ھیواخواستن بەنەمان و لەناوچونی، بۆیە كەسى حەسود دوژمنى نیعمەتەكانە، كە ئەمەش خراپەپەكە لە
 نەفس و سروشتیدا یە و شتیك نیه بەدەستى ھینابیت لە خەلكەوہ و ھریگرتبیت، بەلكو لە خراپى و پیسى
 خۆیەوہ سەر ھەلەدا.

(ابن جِبَّان) فەرمویەتى: (الواجب على العاقل مجانبة الحسد على الأحوال كلها فإن أهون خصال الحسد
 هو ترك الرضا بالقضاء . ثم قال : والحاسد لا تهدأ روحه ولا يستريح بدنه إلا عند رؤية زوال النعمة عن أخيه والعياذ
 بالله . نسأل الله أن يطهر قلوبنا جميعاً من الحسد .)

٢ البخاري.

٣ اخرجہ ابوداود في " سننه " (٤٩٠٣) .

وأخرجہ : عبد بن حميد (١٤٣٠) ، والبيهقي في " شعب الإيمان " (٦٦٠٨) ، وهو حديث ضعيف قال فيه البخاري في " تاريخه " :
 ٧٢/١ : ((لا يصح)) .

واته: پيويسته له سهر هموکه سيکی ژير که دور که ويته وه له حه سودی بردن له همو کاته کاندای چونکه که مترين به شی حه سودی نه وه یه که رازی نه بونه به دابه شکرني خوی گه وره، پاشان ده فهرمویت: گیانی که سی حه سود جیگیرنا بیټ و لاشه ی پشونادات ته نها له کاتی بینینی نه مانی ناز و نیعمه تی خوا به سهر براکه یه وه، په نا به خوا. داواکارم له خوی گه وره که دلّه کانمان پاک بکاته وه له حه سودی.

وه ده فهرمویت: بیربکه ره وه - په حمه تی خوات لیټ - نه وه به سهر هاته ی که (عمروی کوری میمون) ده یگیرپته وه ده لیټ: اَنَّ مُوسَى رَأَى رَجُلًا فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَعَبَّطَهُ بِمَكَانِهِ، وَقَالَ: إِنَّ هَذَا لَكَرِيمٌ عَلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَسَأَلَ رَبَّهُ أَنْ يُخْبِرَهُ بِاسْمِهِ، فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: لَكِنْ سَأَنْبِئُكَ مِنْ عَمَلِهِ؛ كَانَ لَا يَحْسُدُ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ.

موسا پیغه مبه ر(علیه السلام) کا برایه کی بینی له ژیر سیبه ری عه رشدا وه خوزگه ی خواست به شوینه که ی، بویه له خوی گه وره ی پرسی ده رباره ی نه وه پیاوه که چوڼ نه وه شوینه ی پیدراوه؟ خوی گه وره فهرمو ی پیټ بلیم به چی کرده وه یه که نه وه پله یه ی به ده ست هی ناوه؟ هه رگیز حه سودی به خه لک نه بر دووه له سهر نه و شتانه ی که خوا پییداون.

وه لیټان شاردراره نیه - خوا ریټمویتان بکات بو هه موو کاریکی خیر - حه سودی به که س نابریټ نه وانه نه بیټ که خوی گه وره ناز و نیعمه تی زوری به سهر دا پرژاندون، جا هه رکاتیڅ خوی گه وره زیاتری پی ببه خشیت نه وانه ی که حه سودی پیده به ن زیاد ده که ن و خوزگه ی نه مانی نه و نیعمه تانه ی بو ده خوزان.

بویه (داودی کوری علی) زور نه م هونراوه یه ی ده گوته وه:

إِنِّي نَشَأْتُ وَحُسَّادِي دَوُو عَدَدٍ ... يَا ذَا الْمَعَارِجِ لَا تَنْقُصْ لَهُمْ عَدَدًا
 إِنَّ يَحْسُدُونِي عَلَى حُسْنِ الْبَلَاءِ بِهِمْ ... فَمِثْلُ حُسْنِ بَلَائِي جَرِي حَسَدًا

وه یه کیکی تریان ده یگوت:

ليس للحاسدِ إلا ما حسدُ ... وله البغضاءُ من كلِّ أحدٍ
 وأرى الوحدةَ خيراً للفتى ... من جلسِ السوءِ فأنقضَ إن قعدَ

حه سودی دلپیس نه وه ی پییه تی

حه سودیه و خه لک رقیان لییه تی

لای که سی حه سود قه ت دامه نیشه

نه و هات تو برؤ باشتین ئیشه

برایان خوشکام: - خوا هیدایه تمان بدات بۆ گوپرایه لی خوئی - هرچه نده حه سودی هه مووی هر خراپه به لام خراپترینیان نه و حه سودی و ئیره بیه که له نیوانی فیرخوازانى زانستی شه رعیدا هه یه، که مروّف سه ری سورده مینى له ناو نه و به پیزانه دا حه سودی هه بیّت، چونکه نه گهر له لایه ن که سی نه زان یان که سه نه فس نزمه کاندایه بیّت هه یه نامۆ نییه، چونکه نه مان باوه ر له دلایاندا لاوازه و زانست له سینیه یاندا که مه .

بۆیه له (ابن سیرین) هه گپدراره ته وه که گوتویه تی: هه رگیز حه سودی به که س نه بردووه بۆ هه یه شتیك، چونکه نه گهر نه و که سه به هه شتی بیّت من چۆن حه سودی به که سیك ده به م له م دنیا یه دا که نه و بیچیته به هه شته وه، وه نه گهر دۆزه خیش بیّت ئیتر من چۆن حه سودی به شتیکی نه و ده به م له و دنیا دا بۆ دۆزه خ ده چیت.

پیغه مبه رمان (ﷺ) فه رمویه تی وه که له و فه رموده یه دا که ترمزی گپراویتی هه وه له زوبیری کوری عه وامه وه _ (دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ , هِيَ الْحَالِقَةُ , حَالِقَةُ الدِّينِ لَا حَالِقَةُ الشَّعْرِ , وَالَّذِي نَفْسٌ مَحْمَدٍ بِيَدِهِ , لَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا , أَفَلَا أَنْبَأْتُمْ بِأَمْرِ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.)^(٤)

واته: نه خووشی ئوممه ته کانی پیشو ته شه نه ی کرد تیا تاندا، که بریتیه له حه سودی و ناکوکی، نه و دوانه تاشه ر و له ناویه رن، تاشه ری دین نه که تاشه ری موو، به وزاته ی که گیانی محمه دی به ده سته ئیمانان ته واو نییه تا یه کترینان خووش نه ویت، ئایا شتیکتان فیربکه م نه گهر نه نجامتاندا یه کترینان خووش بویت؟ له نیوان خووتاندا سه لام له یه کتر بکه ن و بلاوی بکه نه وه.

وه با بزانیّت - خوا له هه له کانت خووش بیّت - حه سودی بردن خراپترین سه ریچییه کانی دلّه، وه تاوانه کانی دل زۆر خراپترن له تاوانی نه ندامه کانی تری له ش، که واته بزانه نه خووشی حه سودی چه نده پیس و قیزه ونه! چونکه حه سودی بینایی خاوه نه که ی کوپر ده کات هه روه کو ئازه لی لیدیت که به بی رینمویی ده پروات. جا به هه لدیردا ده پروات وه له تاریکایی ژیانیدا خه فته ده خوات، هه میشه خوژگی خووشی ده خوازیت بۆ خوئی که چی به هوئی حه سودی بردن به خه لکه وه له نیوان خوئی و خووشیه کاندایه په رده یه که دروست ده کات.

پاکو بیگه ردی بۆ خوی گه وره! چه ندین خیزان خووشی و شادی له سه ریان ده شه کایه وه که چی به بۆنه ی حه سودی خه لکه وه نیوانیان تی کچوو، وه چه ندین هاوپی ی خووشه وه یست هه بوون که له به ر خوا یه کترینان خووش ده ویست که چی حه سود که وتنه نیوانیان و له یه کیان کردن و دوه ره کی و رقلیبونه وه یان که وته به ین، وه چه ندین ئافره تی داوین پاک به هوئی حه سودیه وه خراپه یان درایه پال، وه چه ندین که سی ده سته پاک به هوئی حه سودی پی بردنه وه به ناپاک ناوزه دکرا، وه چه ندین که سی راستگو به هوئی حه سودی

٤ روواه الترمزی و حسنه الالبانی.

پی بردنه وه به دستپیس ناوبرا، وه چهندين زانا له بهر حهسودی پی بردنی به نهزان ناوبرا و چهندين بانگخواری دلسوز بو ریگی راست حهسودهکان به ریچی و خو دهرخستن ناویان برد و خراپهیان دایه پال مه بهستی.

به م شیوهیه حهسودی په یوهندی خوشه ویستی و نزدیکی ده بریت، وه خیر و چاکه له ناوده بات و له ناوخه لکیدا دوبه ره کی دروست ده کات، وه تاکه کانی کومه له یهک دورد خاته وه و کومه له کان لیک داده بریت.

(معاویة می کوری ابو سفیان) به کورپه که می فهرمو: (يا بُنَيَّ إِيَّاكَ وَالْحَسَدَ، فَإِنَّهُ يَنْبِيئُ فِيكَ قَبْلَ أَنْ يَنْبِيئَ فِي عَدُوِّكَ.)
واته: کوری خوم نامان نه که می ئیره می به که س به ریت چونک زیانه کانی له خوتا دهرده که ویست پیش نه وه می له دوزمنه که تدا دهر بکه ویست.

وه (الموردی) فهرمویه تی: (اعْلَمْ أَنَّ الْحَسَدَ خُلِقَ دَمِيمٌ مَعَ إِضْرَارِهِ بِالْبَدَنِ وَفَسَادِهِ لِلدِّينِ ، حَتَّى لَقَدْ أَمَرَ اللَّهُ بِالِاسْتِعَاذَةِ مِنْ شَرِّهِ ، فَقَالَ تَعَالَى : { وَمَنْ شَرَّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ } وَنَاهَيْكَ بِحَالِ ذَلِكَ شَرًّا . وَلَوْ لَمْ يَكُنْ مِنْ دَمِ الْحَسَدِ إِلَّا أَنَّهُ خُلِقَ دَنِيًّا يَتَوَجَّهُ نَحْوَ الْأَكْفَاءِ وَالْأَقَارِبِ ، وَيَخْتَصُّ بِالْمَخَالِطِ وَالْمُصَاحِبِ ، لَكَانَتْ النَّزَاهَةُ عَنْهُ كَرَمًا ، وَالسَّلَامَةُ مِنْهُ مَعْنَمًا . فَكَيْفَ وَهُوَ بِالنَّفْسِ مُضِرٌّ ، وَعَلَى الْهَمِّ مُصِرٌّ ، حَتَّى زُمَّمَا أَفْضَى بِصَاحِبِهِ إِلَى التَّلَفِ مِنْ غَيْرِ نِكَايَةٍ فِي عَدُوٍّ وَلَا إِضْرَارٍ بِمَحْسُودٍ . وَقَدْ قَالَ مُعَاوِيَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : لَيْسَ فِي خِصَالِ الشَّرِّ أَعْدَلُ مِنَ الْحَسَدِ ، يَقْتُلُ الْحَاسِدَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الْمَحْسُودِ .)

واته: بزانه حهسودی ره وشتیکی خراپه له گهل نه وه شدا زیان ده گه یه نیست به لاشه و به دینی خاوه نه که شی، ته نانهت خوی گوره فهرمانی پی کردوین که په نای پی بگرین له شهر و خراپه می حهسودی، وه که ده فهرمویت: (وَمَنْ شَرَّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ) جگه له وهش چهندين خراپه می تری هه یه.

جا نه گهر حهسودی ته نها یه ک خراپه می هه بوایه که بریتیه له ره وشتیکی خراپ که به رامبه رهاورپی و دوسته نزدیکه کان نه نجام ده بریت، وه به تایبه تی حهسودی به و که سانه ده بریت که تیکه لاویان ده بیت و هاورپین، نه وا خو پاراستن لی سهر به رزی بوو وه توش نه بون پیی ده ست که وت بوو، چجای نه وه می که زیانیکی زوریش ده گه یه نیست به نه فس و غم و په ژاره ده هی نیست و به لکو له وانیه خاوه نه که می له ناوبه بریت به بی نه وه می زالبیت به سهر دوزمنه که یدا یان زیان بگه یه نیست به و که سه می که حهسودی پیده بات.

وه ههندیکی تریان فهرمویه تی: (الْحَاسِدُ لَا يَنَالُ مِنَ الْمَجَالِسِ إِلَّا مَدْمَمَةً وَدُلاً ، وَلَا يَنَالُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا لَعْنَةً وَبُغْضًا ، وَلَا يَنَالُ مِنَ الْخَلْقِ إِلَّا جَزَعًا وَعَمًّا ، وَلَا يَنَالُ عِنْدَ النَّزْعِ إِلَّا شِدَّةً وَهَوْلًا ، وَلَا يَنَالُ عِنْدَ الْمَوْقِفِ إِلَّا فَضِيحَةً وَهَوَانًا وَنِكَالًا . نَسَأَلُ اللَّهَ السَّلَامَةَ وَالْعَافِيَةَ .)

واته: که سی حهسود له ناو خه لکیدا هیچی بو نامینیته وه سهرزه نشت و سهرشورپی نه بیت، وه له لایه ن فریشته کانه وه ته نها نه فرهت کردن و توره بونی بو هه یه، وه له لایه نی ره وشتی وه ته نها شپرزهی

و په ژاره ی بؤ ده مینیتته وه، وه له کاتی گیانه لادا نارپه حتی و ترسی لیده نیشیت، وه له پاره ستانی مه حشه ردا ده کړیت به په ند و نابروی ده چیت، داواکارین خوی گه وره بمانپاریزی لئی.

وه کاتیک که پرسیار کرا له پیغه مبه ر(ﷺ) (أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ كُلُّ مَحْمُومِ الْقَلْبِ صَدُوقِ اللِّسَانِ قَالُوا صَدُوقُ اللِّسَانِ نَعْرِفُهُ فَمَا مَحْمُومُ الْقَلْبِ قَالَ هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ لَا إِثْمَ فِيهِ وَلَا بَغْيَ وَلَا غِلَّ وَلَا حَسَدَ.)^(۵)

واته: کئی باشترین که سه؟ ئه ویش فهرموی هه مو که سیکی دلپاکی راستگو، گوتیان راستگو دوزانین ئه ی دلپاک یانی چی؟ فهرموی: دلپکی خواپه رستی پالفه ته یه که نه تاوانی تیدایه نه خراپه کاری و فیل و حه سودی.

ده ی برای خوم سوربه له سهر ئه وه ی که دلت پاک بیت و زمانت راستبیزبیت.

له کو تاید: ئه م وشانه کو تایی پی ده هیتم - خوا بمانخاته سهر ریگی راست - به باسکردنی خراپه کانی حه سودی بردن، که ئه وانیش بریتین له: تورپه کردنی خوی گه وره، چونکه ئه و که سه ی که حه سودی به به رامبه ره که ی ده بات دابه شکردنی خوی گه وره به دادپه روه رانه نازانیت، وه ئه و که سه ش که خوا پییداوه به شیاو نازانیت بؤ ئه و به خششه ی خوی گه وره، بویه حه سوده کان نارپه حه تیه کانیان کو تایی نایه ت وه نه خوشیه دهر ونیه کانیان چاره سهر ی نیه، پاشان خه لکیش رقیان لئی ده بیتته وه بویه که سیک نابینیت که خوشی بویت، جا هه همیشه له به ربه ره کانیدا و رپوکینه دا ده تلپته وه، چونکه حه سودی رپوکینه ی ناو دل دروست ده کات، بویه ئه و که سه ده بیت به پاچی پوخانی کو مه لگه و ری نیشاندهر بؤ چون به روه نه فس نزمی.

اللهم طهر قلوبنا من الحسد

په روه ردگار دلمان پاک بکه یته وه له حه سودی

اللهم طهر قلوبنا من الحسد

په روه ردگار دلمان پاک بکه یته وه له حه سودی

اللهم طهر قلوبنا من الحسد

په روه ردگار دلمان پاک بکه یته وه له حه سودی

ربنا اغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا إنك رؤوف رحيم .

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

أبو إبراهيم

حمد بن إبراهيم الحریقی

(۵) قَالَ السُّبُوطِيُّ: بِالْحَاءِ الْمُعْجَمَةِ قَالَ فِي النَّهَائَةِ هُوَ مِنْ حَمَّتِ الْبَيْتِ إِذَا كُنَّتَهُ وَنَطَّقْتَهُ. والحديث رواه ابن ماجة و صححه الالباني.

بەسەرھاتىك: لە ھەندىك كتيبي ئەدەبدا گىردراوۋەتەوۋە دوو كەسى ھەسود يەككە لە پاشايان بانگھىشتيان دەكات و پىيان دەلئىت: ھەركەستان داواكارىيەكى ھەبئىت بۆى جىبەجى دەكەم بە مەرجىك ھەر چىم لى داوابكات دوو ھىندە دەدەم بە ھاوپىكەى، جا ھەرىيەكەيان و ھەولدەدات كە ھاوپىكەى پىش خۆى بخت تاكو ئەو چى داواكرد دوو ھىندە بۆ ئەم بئىت، پاش كاتىكى زۆر پاشا ھەپەشەيان لئىدەكات كە زوو داواكارىيەكەيان بكن، بۆيە يەككىيان بەناچارى پىش دەكەوئىت بەلام ھىچ رىگەيەكى بەدەستەوۋە نامىنئىت بۆ تىركردنى ھەسادەتەكەى، تەنھا ئەوۋە نەبئىت كە داوادەكات لە پاشا فەرمانبەت چاوپىكى دەربھىنن بۆ ئەوۋەى دواى ئەو ھەردوو چاوى ھاوپىكەى دەربكەن.